

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Arg. VI.

ROCK ISLAND, ILL. och Bellingham, Wash., Maj 1905.

No. 5.

Himmelsnycklar.

Söndagarna efter påsk äro pingstens adventstid. De visa tillbaka på långfredagen och påsken såväl som framåt till himmelfärden och pingst. Ty ännu ligger täredagg öfver påskfröjden, långsamt resa sig åter de af långfredagens storm böjda blommorna, och en Tomas firar högtiden först en vecka senare. Betecknande kallas också den dagen "lilla påsk", liksom en enskild påsk för den klentrogne. Den heter äfven "hvita söndagen", denna första efter påsk, "quasimodogeniti", på hvilken i den äldsta kyrkan de vid påsken döpta infunno sig i församlingen klädda i hvita kläder, såsom likberättigade, "såsom födda på nytt." I många evangeliska land hålles konfirmationen och den första nattvardsgången på denna dag. Det tyckes mig alltid som en stor skada, att sådana dagar hafva förlorat sin gamla vördnadsvärda betydelse; deras iakttagande var dock ett föreningsband med den gamla kyrkan, framställande ett stycke ursprunglig enhet. Skada är det äfven, att också på många ställen de hvita kläderna bortlagts, som åtminstone flickorna förr allmänt brukade bära på konfirmationsdagen. Må man icke ständigt säga: "Därpå ligger ju ingen vikt"; visserligen icke, men vi äro likväl ej idel "ande", utan människovarelser med kött och blod, ögon, öron och — kläder, människor, för hvilka det förgängliga blir en bild, det sinnliga en orsak till begrundan, i hvilkas lif högtidsdagarna utgöra ett afbrott i det ständiga arbetssläpet. Hvarför skola de icke äfven framstå genom en betydelsefull yttre prydnad? "Hvartill denna förspillning?" Med denna gamla judasfråga har man bortskaffat mycket, som var skönt och sinnrikt, ur kyrkan. En poesifattig rationalism tror sig nog ha gjort allting "solklart" och redligt genom sin dunkla teori. Låtom oss då lämna hvita söndagen i helgd, åtminstone i minnet. Det var i alla fall skönt för en flicka att hafva den hvita

dräkten till trogen följeslagare genom lifvet: dop-, konfirmations-, bröllopsklädnngen och den sista hvita skruden för sömnen i den stilla grafven för att vid uppvaknandet blifva iklädd himmelrikets hvita skrud.

Sedan följer söndagen Misericordias Domini, "Herrens barmhärtighet", med evangeliet om den gode Herden. "Guds Lamm och människornas Herde", båda dessa tankar ingå i sången om den gode herden. Fären, hvilka genom skapelsen rättmätigt äro hans egna, har han friköpt och förvärfvat genom återlösningens nåd. "Söken I mig, så låten dessa gå" — här är Jesu herdesinne, därmed träder han icke blott bödlarna, utan också döden och djävulen till mötes och ej endast *till mötes*, utan han träder in för de sina. Så långt ljuder passionsklängen genom herdesången; men påsktonen fattas icke, "den store herden för fåren" är uppväckt från de döda, hans herdestaf har förbytts i en konungaspira, lammet har blifvit lejon; herde och konung är han tillika, i en högre betydelse än Homeros benämnde grekernas furstar "folkherdar"; han styr sina får, medan han för dem på bete och samlar dem till en hjord under en herde. Då omfattar herdetanken Guds hela kärlekstanke med människosläktet. Kristi herdebild är icke *en* bild bland många, utan *bilden* framför andra. När man i katakomberna, de första kristnas grafvar, ej fann mer än en enda bild af Kristus, nämligen herden, som bar lammet, så var denna bild icke något porträtt, men ändå af den mest träffande likhet med hans inre: utan ord innehöll den dessutom i fyra kapitel hvarje kristens korta lefnadshistoria: *förlorad — sökt — funnen — buren hem*. Så träder herdens bild fram i fulländningens glans, då herden skall såsom *lammet* föra de sina till levande vattenkällor, sedan han såsom *herden* skilt fåren från getterna vid den stora domen. Hvilken outtömlig text!

Söndagen Jubilate (3 söndagen efter påsk) med sitt sex gånger upprepade: "en liten tid" framställer Herren såsom gående bort och återvändande; talar om bedröfvelsen såsom någonting öfvergående, ett moln, och om fröjden såsom förblifvande, ett klart solljus; talar om långfredagen såsom en tårarnas afton och om påsken såsom en morgon, då glädjen varar evigt. Lidande och tårar äro glädjens födslosmärtor. All en kristens fröjd är störd, den är ett "jubilate i tårar", en blomma, på hvilken täredaggen skälffver — men i denna speglar sig också morgnens klara sol.

Nu vända sig söndagarna mot pingst. Cantate (4 söndagen efter påsk) visar på Anden, hvilken hädanefter i stället för den bortgående Mästaren skall begynna sitt arbete *för* och *i* världen. Den Helige Ande skall såsom den store sakföraren för Jesu Kristi sak rättfärdiga honom, öfverbevisa världen om synd och framställa världsfursten såsom våra bröders med rätta bortvisade och förkastade anklagare. Men de sina skall han leda "till hela sanningen", icke såsom en läromästare undervisar från talarestolen, utan såsom herde och sjelasörjare själf föra dem från den ena betesmarken till den andra, från kraft till kraft; hvad de ej ännu förrna bära, det skola de småningom få kraft till, och Kristus skall helt förklaras i dem. Alltså skall hans bortgång icke vara någon förlust, utan vinst, därför heter det "Eder är nyttigt, att jag bortgår." Hvilken helig, trösterik själavård!

Anden är också en ande, som lär, huru man skall bedja rätt — så följer då söndagen Rogate, "bedjen." Ju mer kunskap, dess mera frihet till bön. "På den dagen (pingstdagen) skolen I icke fråga mig om något, men I skolen bedja Fadren." Deras förra frågande blir nu ett bedjande. Den jag ej känner är jag icke snar att gå till; ju rikare ett hjärta upplätit sig för oss, dess mer tillförsikt hafva vi till detsamma. Att bedja i

Jesu namn är att komma som ett försonadt barn, för hvilket vägen till nådens tron blifvit vidt öppnad genom den eviga öfversteprästen; det är att bedja ur honom, så att Fadern hör Sonen bedja i oss, det är att bedja i hans kraft och tillförsikt. Sonen vill till och med ej längre fälla förbön, på det att hans egna skola få erfara Faderns *omedelbara* kärlek. Likasom föräldrarna älska sonens brud först för hans skull, men sedan för hennes egen, så ställer den himmelske brudgummen under förbön människosjälén inför Fadern, till dess han gör den erfarenheten: "Fadern älskar mig, emedan jag älskar Sonen."

Söndagen *Exaudi* slutar pingstens adventstid och är dess dörrvaktare. "Hör" dina barns bön. Församlingen var "endräktig i bön" under biddandet på uppfyllelsen af Herrens löfte. Anden kan komma in endast där, hvarest inbördes kärlek finnes. Så förmanar Herren vid sin bortgång till kärlek. Medan han var hos dem, hade de gemenskap i honom, men det är hans vilja, att de äfven sedan skola förblifva i kärleken. Smärtsamt kännes det för en familj, när dess hufvud är borta; ännu svårare blir det, om medlemmarna därigenom blifva skilda från hvarandra. Den gemensamma kärleken till samme Herre, världens hat till honom och dem skall drifva lärjungarna till endräkt. Sålunda är den Ande, som vi vänta, en sanningens, bönen och fröjdens Ande. Finnes den blott i våra hjärtan, denna efterfirning af påsken och beredelse för pingsten! I den gamla kyrkan brunno de stora vaxljusen oafbrutet från påsk till pingst; ljuset, som framgått ur grafvens natt, skall ju lysa, tills det blir en eldstunga. Utan beredelse sker intet emottagande, utan väntan ingen uppfyllelse. Så ropa då dessa adventssöndagar till själen:

Så kasta från dig allt som binder, o själ, att du som fågelu snar mot himlarymden utan hinder din flykt på starka vingar tar.

Han, som kan loeka rosor sköna från torr och naken törnestam, han kan och vill med kraft dig kröna,
ur sorgens dal dig föra fram.

Syns vägen denkel dig måhända, och tryckes du af synd och skuld — hans nåd skall aldrig återvända, han är dig evigt lika huld.

Blott upplåt hjärtats dörrar vida, att Andens fullhet där må bo.
I bön och stillhet honom bilda;
han sviker ej ditt hopp, din tro.

Himlafärden.

Hvilken utsikt från himmelsfärdsberget! I våra dagar bestiger man de höga Alperna, och intet är förflyter, utan att här och där reses ett kors för att beteckna stället, hvarest en människa störtat ned — och allt endast för det korta nöjet att få njuta en ovanlig utsikt. Man har visserligen rätt i påståendet, att utsikten belönar mödan. Djupt inunder sig har man den tunga dimman, framför sig bergspetsarna och de stora vidderna, öfver sig den klarblå himlen. Det är, som om människan, ju högre hon stiger uppåt, själf blefve mera upphöjd öfver jordens nöd, som blefve hennes andliga blick vidgad i denna obegränsade rymd. Och ändå, huru litet tager hon ej med sig ned i dalen, i sitt hem! Hon endast känner så mycket svårare den kvafva luften, fängenskapen i det tränga rummet. Den friska färgen bleknar snart, och efter några månader är hon åter samma obetydliga hvardagsmänniska, på hvilken ingen kan märka, att hon kort förut stått på det höga berget med höga tankar och vidsträckt blick. Jag menar här ändå *de bästa* af det lyckliga fåtal, som det är beskärdt att få bestiga en alpspets, de hvilka hvarken sakna tid, penningar eller krafter för en dylik färd. Många millioner människor hafva aldrig sett ett berg, många tusen endast nedifrån. Huru annorlunda är ej all på himmelsfärdsberget! En utsikt, sådan man icke finner den annorstädes, utbreder sig för den hänfödda blicken. Vid dess fot ligger en värld, helgad till en stor pilgrimsväg, med många lidandets stationer, men ock med härligheten till mål; en värld, invigd att vara ett åkerfält för det gudomliga ordets säd; en värld, utkorad till platsen för den gudomliga nådens och härlighetens uppenbarelse. Blicken svärfvar öfver jorden till fulländningens ljusa fjärran: efter aftonrodnaden af världens ytersta dag skall den nya världens morgonrodnad uppgå. Sålunda stå vi på himlafärdsberget, gjordade om våra länder och med staf i handen likasom pilgrimer i främmande land, hvilka taga sitt lif hvarken för tungt eller

för lätt, hvilka bära dagens tunga och hetta, sågande:

All jordens fröjd och kval skall vara på pilgrimsfärden, Gud, för mig — en bro, hvarpå jag trygg kan fara hän öfver tidens ström till dig.

Och hvilken blick in i himlen! En sångare sjunger om honom:

"Det är, som *vilde* han upplåta sig" — men här *har* han verkligen gjort detta och förblifver alltsedan öppen öfver hvarje människobarn, som i tron lyfter sitt öga upp till honom. Han är öppnad såsom *rustkammaren*, där hvar och en kan hämta tröst och kraft; öppnad såsom det *allraheligaste*, där var "store öfverstepräst, som har genomfärit himlarna, Jesus", i vår förklarade människogestalt alltid lefver för att bedja för dem, som genom honom komma till Gud; han är öppen såsom *hemmet* med sina många boningar, hvarifrån ljuset strålar ut mot oss till uppmuntran för de trötta att hålla ut det återstående vägstycket och icke blifva liggande utanför portarna. Den, som har om också blott en enda kär vän i en stad, känner sig icke helt och hållet främmande där; den, som har sin bästa vän i himlen, räknar ej denna som någon främmande plats. *Ja:*

Ett förlängt sinne finner väl sitt hem, sitt allt på denna jord; men har blott Jesus i din själ fått komma in med lifvets ord, då blir dig denna värld för träng, då söker du ett bättre hem och längtar ifrån tidens tvång till Guds Jerusalem.

Sålunda hafva vi där en härlig utsikt öfver jord och himmel, tid och evighet, arbete och hvila. Dit upp kan hvar och en komma. På detta berg bor den sanna friheten; den som vistas där på höjderna bär den snunda lifskraftens och lefnadsglädjens prägel. Detta är utsikten från himmelsfärdsberget: vid fötterna den öppna jorden; öfver hufvudet den öppna himmelen.

"Bevara dem för det onda."

Konfirmation firas i dessa dagar i våra bästa församlingar. Det är en gripande högtid. Icke underligt! Dessa barn visa i de bästa fall ett jämförelsevis reut och ofördärfvadt barnsinne. I högtiden känna vi, ja, vi tyckas nästan se, att Jesu äm-

ma frälsare- och barnakärlek omger dem. Detta är en skön syn. Är det månne denna som lockar så många till kyrkan den dagen, som eljest sällan går dit? Men hvem kan se denna syn utan att tänka på att dessa barn snart skola gå ut i en ond värld, full af faror och frestelser. Och hvem kan tänka därpå utan att röras till innerlig omsorg om deras andliga väl? Säkert ingen, som har en smula människokärlek. Den kristliga församlingen, föräldrar och lärare bedja så innerligt den dagen i alla fall: "O Gud, bevara dem från det onda!"

Men högtiden är snart öfver. Intrycken blekna så småningom. Föräldrar och lärare ha så mycket annat att tänka på och syssla med. Barnen dragas och lockas så småningom af nöjen och intressen bort från det enda nödvändiga. Församlingen som sådan glömmar snart konfirmanderna.

Till och med pastorn och föräldrarna akta ej mer så noga på dem och märka därför ej deras fara. Eller kanske de tillrättavisa dem utan kärlek och utan den saktmodighet och undervisning, som Kristus har anbefallt och som *konfirmanderna* i *dubbelt* mått behöfva. Så gör tillrättavisningen kanske mer skada än gagn. Så blir man försagd eller förargad, och det förvärrar saken än mer. De unga vända sig bort ifrån försagda, sorgbundna och förbittrade människor, äfven om de äro föräldrar eller lärare. Nu därför behöfver församlingen och i synnerhet diakoner, lärare och föräldrar låta Jesu ord: "Värda mina får — föd mina lamm", gå sig djupt till hjärtat. Så skola de hjälpa oss att icke förglömma eller försumma barnen och att icke bli missmodiga och bittra, om de icke i allt äro efter önskan. Låtom oss bedja och arbeta med hopp och förtröstan. Svårast är det, om barnen komma i en gullös omgifning, om deras äldre kamrater, syskon eller t. o. m. föräldrar äro likgiltiga för Gud, hans ord och hans församling. Barnen lofva t. ex. att dagligen läsa något af Herrens ord, ty de ha lärt att de behöfva detta ljus på lefnadsvägen, de behöfva detta själens bröd på vandringen. Men så märka de, att kamrater, äldre syskon, t. o. m. föräldrarna icke läsa sin bibel. Då tänka barnen så här: om mamma och pappa icke behöfva läsa bibeln, så behöfver väl icke heller jag. Alldeles

enahanda är förhållandet med kyrkobesöket, med bönen, med det trogna fullgörandet af alla plikter mot församlingen. När böckerna skola upplåtas och den himmelska statistiken publiceras, då skola säkert många föräldrar få veta, att det var sådan försummelse å deras sida som ledt barnen ut i den andliga likgiltighetens hemska öken, där barnen gått förlorade andligen och ofta lekamligen. Du fader och moder till en eller flera konfirmander, tagen eder tid till 5 eller 10 minuters morgon- och aftonandakt. Dessa minuter skola bli de mest fruktbringande på hela dagen. Du torde därigenom rädda både dig och ditt barn för tid och evighet. G. A. ANDERSON.

Konfirmationstal.

AF J. J. HOIKKA.

Tagen eder till vara, att I icke förgöten Herrens, eder Guds, förbund, som han har ingått med eder. 5 Mos. 4: 23.

Älskade barn! Dessa ord talade Herrens tjänare Mose till Israels barn, då han redan var gammal och snart skulle skiljas ifrån denna världen. Han påminner dem om det förbund, som Gud hade ingått med dem genom lagens utgifvande och genom löftet om Jesus, den välsignade kvinnoäd, som skulle söndertrampa ormens hufvud. Härmed påminner Mose dem ock om det löfte, som detta folk hade gifvit Herren, att de skulle lyda och tjäna honom i alla sina lifsdagar.

Kära barn! Jag är ännu icke så gammal som Mose var, då han talade dessa ord till Israels folk; och jag torde aldrig blifva 120 år gammal, såsom Mose blef; men jag är eder skriftefader, och jag vill så gärna gifva eder i dag en förmaning med dessa Moses, Herrens tjänares, ord: *Tagen eder till vara, att I icke förgöten Herrens, eder Guds, förbund, som han har ingått med eder.* Flera förmaningar hafven I hört af mig redan förut, och det i synnerhet under den tid jag beredt eder för denna eder konfirmation och första nattvardsgång. Jag är öfvertygad också därom, att I alla förstätt, att jag verkligen menat uppriktigt, då jag förmanat eder till tro och gudaktighet — ehvad då mina ord må hafva förefallit eder stundom strängare och stundom mildare; alltid har jag försökt förmana eder såsom en gudfruktig

fader förmanar sina kära barn; och jag önskade så hjärtligt, att I alla hadn blott tagit förmaningens ord till godo. Ty det är Herrens, vår Guds, förbund, hvarom jag talat med eder under hela den tid jag meddelat eder undervisning i bibliska historien och Luthers katekes, d. v. s. i vår kära bibels hufvudsanningar.

Gud har gjort ett förbund med eder, då han lätit eder blifva barn af människosläktet, som han i skapelsen danade efter sitt eget beläte. Gud har lätit eder födas och uppfostras till förnuftiga människor, utrustat eder icke blott med ögon, öron och alla lemmar, utan förnämligast med en *odödlig själ*.

Herren har gjort ett förbund med eder, när han äfven eder, i synden fallne och förtappade människor, såsom I redan af födelsen alla varit, förlöstat icke med silfver och guld, utan med sin enfödde Sons, Jesu Kristi, oskyldiga död och rena blod, på det att I skolen vara hans egna, lyda och tjäna honom alltid.

Herren Gud har gjort ett förbund med eder i det heliga dopet, ty då blefven I födda på nytt och undfingnen den Helige Ande, som lär eder bedja i Jesu namn och nalkas Gud såsom goda barn sin älskade fader.

Gud har gjort ett förbund med eder, ty i dag fän I låta denna kristliga församling höra den kunskap, hvaraf I ären i besittning om eder Gud och Frälsare, samt med edert eget hjärta och med eder egen mun offentligen bekänna, att I viljen vara honom trogne och tjäna honom i alla edra lifsdagar. Och till denna eder tros och goda uppsäts stadfästelse skolen I i dag erhålla denna kristliga församlings välsignelse, hvilken jag såsom Jesu Kristi sändebud och hans kyrkas tjänare skall meddela eder, I fän också i dag mottaga Jesu Kristi sanna lekamen och blod i det välsignade brödet och vinet, då I första gången böjen edra knä omkring Herrens altare.

Från och med denna dag skolen I anses såsom myndiga medlemmar i Guds församling på jorden, för att en gång blifva saliga medlemmar i den triumferande församlingen i himmelen. Detta är denna församlings mening, och detta är ju edra kära föräldrars mening, som lätit eder icke allenast blifva döpta i den treenige Gudens namn, utan äfven kristligen uppfostrade och nu kon-

firmerade i den kristna kyrkans sköte.

Kära barn! Hafven I också själfva samma afsikt? Eller hvarför hafven I gått i söndagsskolan? Hvarför hafven I så flitigt mottagit konfirmerationsundervisning? Hvarför låten I nu eder blifva konfirmerade? Hvarför skolen I låta den församling höra hvad I kunnen i Guds ords hufvudsanningar? Hvarför skolen I göra en offentlig bekännelse om Gud och om eder själfva? Hvarför ämnen I åtnjuta vår Herre Jesu Kristi lekamen och blod i den heliga nattvarden? Gören I allt detta blott därför, att det nu måste göras, men sedan lämnen allsamman, såsom ju så många, tyvärr, bland de konfirmerade hafva gjort: lämna äsido den kunskap de erhållit om Gud, lämna bekännelsen, lämna församlingen, lämna bönen, lämna kyrkan, lämna nattvardsbordet, lämna Gud och hans Son, *Jesus Kristus*, och därmed sina sjäalars eviga salighet samt gå till världens låfängliga och syndiga väsende och så till djävulen och till sist stranda i den eviga fördömsen. Skall det gå på detta sätt äfven med eder, mina älskade konfirmander? Glömmen aldrig i edert lif denna hjärtliga fråga, som ställdes till edra unga hjärtan på denna eder konfirmeringsdag!

Sen, kära barn, så illa behöfver det icke och borde icke gå med någon enda af eder. Ty den käre Guden har ingått ett förbund med eder. Och hans förbund står orubbligt fast evinnerligen å hans sida. *Bergen skola väl vika och högarna falla; men min nåd skall icke vika ifrån dig, och mitt fridsförbund skall icke förfalla, säger Herren, din förbarmare*, Es. 54: 10. Men I, kära barn, tagen eder till vara, att I icke förgäten Herrens, eder Guds, förbund, som han har ingått med eder. Och i det heliga dopet hafven äfven I ingått ett förbund med Herren; och oakadt I hafven genom edra synder förgätit och brutit detta förbund, har dock icke Herren gjort så å sin sida; ty han är trofast och kan icke förneka sig själf.

Såsom den förlorade sonen gjorde, bören I omvända eder till vår himmelske Fader. Gud upptager äfven eder till sina nådebarn, då I kommen till honom i ånger öfver synden och i tron på Jesus Kristus. I fån icke blifva i synden, ty Gud vill hafva eder till sina barn. I bören dagligen och stundligen omvänder

der till Herren; och han skall för Jesu skull förlåta eder alla edra synder samt gifva eder kraft till att öfvervinna synden. Hos Gud finnes mycken nåd och förlåtelse för hvar och en, som omvänder sig till honom och vill mottaga hans nåd och kraft emot synden. Endast Guds faderliga nåd i Kristus kan förlåta eder alla edra synder; endast samma nåd ger eder kraft till att kämpa emot och öfvervinna syndens förföriska makt.

Så bören I nu, kära barn, vara tacksamma för att Herren, eder Gud, ingått ett sådant förbund med eder, att I kunnen blifva rätt lyckliga icke blott i detta lifvet, utan i synnerhet saliga i evigheten. Ty om I viljen lefva såsom sanna kristna, så försäkrar jag eder i Jesu namn på denna eder konfirmeringsdag — hören det och gömmen det i edra hjärtan! — att om I viljen lefva och dö såsom sanna kristna uti tron på Jesus Kristus samt i uppriktig lydhet för Guds vilja i allting följa eder Herre och Frälsare i hans heliga fotspår, så behöfven I icke fälla modet i lifvets pröfningar, då behöfven I icke frukta för dödens smärtor ej heller fasa för evigheten. Ty Jesus har lagt uppå sig all eder sveda, och hans blod renar eder ifrån all eder synd.

Tacksamma äfven emot edra föräldrar och denna kristna församling bören I, kära barn, vara; ty de hafva icke sparat någon möda för att låta eder blifva delaktiga af alla de förmåner, hvilka skola evigt gagna eder både andligen och lekamligen, samt gifva eder ett fast hopp om kroppens fröjdefulla och härliga uppståndelse.

Men denna eder tacksamhet emot Gud, edra föräldrar och Kristi kyrka kunnen I icke aförda på ett rätt sätt endast genom vanliga artighetsiakttagelser — allra minst genom sådana som världslåfängans narraktiga s. k. etikett, så högförnämt föreskrifer; ty den lärer eder på sin höjd att på ett sprättaktigt sätt buga eder vackert och fint för människor och på samma gång att högmodas öfver eder själfva; hvilket allt är en djäfvulsk afgudadyrkan och den största otacksamhet emot Herren. Men att lefva och dö såsom sanna kristna genom tron på Jesus Kristus och vandra i uppriktig lydhet för Guds vilja ovillkorligen i allting — se där den tacksamhetsgård Herren eder Gud vill hafva af eder.

Detta kunnen I också genom hans nåd gifva åt honom, om I blott låten den Helge Ande, som I undfingen i dopet, leda eder. Därmed skolen I också bäst fröjda edra gudfruktiga föräldrar, Guds församling på jorden och hela den saliga skaran af heliga änglar och utvalda människor i härligheten. — Gud hjälpe eder, kära barn, för Jesu Kristi skull att alltid tänka på Herren och det förbund, som han har ingått med eder! Amen.

Känsloreligion.

Enligt *Lutheran*.

“Medan tidningarna äro fulla af diskussioner öfver väckelser, må det vara väl att säga några ord om känsloreligion. De evangeliska kristna äro allmänt ense om att en religion, som icke når känslornas säte, när egentligen icke människan. En känslolös religion är kall, liflös och hjärtlös. Ingen människa kan rätteligen sörja öfver synden utan något slag af känsla. Syndahat är det allra djupaste slag af rörelse eller känsla. Ingen människa kan äga medvetande om syndernas förlåtelse utan något slags rörelse. Lättnaden och fröjden som följa på syndaförlåtelsen äro bland människohjärtats mest djupgående rörelser. Afskilj från evangelierna, epistlarna, psalmer, sånger, postillor och predikningar allt, som andas känsla, och hvilket kallt ting blir återstoden! Frälsarens hjärta var alltid öppet för rörelse. — Han längtade, bad, fröjdade sig, grät. Hvilken kall Frälsare hade han icke varit för oss, om han icke varit “en människa med känslor som vi!” Och dock, hvem vill säga, att Frälsarens religion var de upprörda känslornas? Läs hans predikningar, hans liknelser. Synes han någonsin hafva försökt uppröra sina åhörare känslor? Var icke alltid hans vädjan ställd till förståndet och samvetet såsom den allviktiga medelpunkten och hufvudsätet för människans väsen? Begagnade han sig af medömkans väckande berättelser för att uppröra andras sympati? Hans afsikt var att nå viljan; och han sökte att nå målet genom förståndet först och främst och alltid, och icke endast genom känslan. Liknelsen om säningsmannen framställer de tre religionstyperna: först, de lättörda eller hällebergs-jordmännen, religion som ingen rot har; för det andra, de känslolösa eller den

törniga jordmånen, religion som har rot, men icke hälsosamt lif; för det tredje, den djupt insjunkna religionen, som är inplantad i förståndet, dominerar viljan, genomtränger sinnena, och bevisar sig äkta genom goda gärningar. Den tredje är en religion, som är uppbyggd icke på växlande känslor, utan på gudomliga fakta — principer — sanning.

För mycket af vårt amerikanska lif rör sig på känslområdet. Människorna äro icke längre rotade och grundade, utan flyta genom alla former af socialism, anarki och religionism, likt bubblor genom luften. Människorna regeras för mycket utaf impulser och känslor och för litet utaf principer. Allestädes härska sentimentalitet och nycker, och villfarelser äro så mångfaldiga som gräshoppor i hyeteåkrarna på västerns prärier. Lifvet är nyckfullt, och nyhetsmakarna äro många. Det har förekommit för mycket blåsande på känslorna och icke mycket nog af principers inpräglande. Religionen har blifvit bekännelslös och utan fasthet, och många präster och hela kyrkor äro lika vidt skilda från den fasta stranden som drivved i midten af oceanen. Det är på tid att begynna igen i botten och bygga uppåt, icke i toppen och bygga nedåt. Vi måste fatta, att den enda vägen till stabil kristendom är genom en religion, som vet hvad den tror, lärar hvad den vet och när viljan genom förståndet. Då kommer känslan att lära sig taga vara på sig själf. Det är metoden den lutherska kyrkan strälfvar att förverkliga, huru mycket hon än i flydda tider må hafva afvikit till höger eller vänster."

C. E. FRISK.

Något om Tacoma-distriktets möte i Everett, Wash., den 11—13 april 1905.

Sekreteraren nödgas beklaga, att han på något oförklarligt sätt förlorat sin anteckningsbok. Han fruktar därför, att hans anteckningar i dessa rader blifva mer än vanligt ofullständiga. Han lofvar dock bot och bättring, och att han vill försöka att hädanefter bättre taga vara på sina anteckningar under mötena, så att de ej må gå förlorade.

Mötet öppnades tisdagsaftonen den 11:te med skriftermål och nattvardsgång. Distriktets ordförande, pastor G. A. Anderson, höll skrifte-talet. Rätt många gingo fram för

att blifva delaktiga af den heliga måltiden. Församlingens pastor, V. N. Thorén, hade glädjen att i församlingens gemenskap få intaga 6 kommunikanter och 5 barn. Han hälsade öck på det hjärtligaste distriktets medlemmar välkomna till mötet. Alla voro närvarande utom pastor Bergman, som rest österut för att hälsa på sina släktingar.

På onsdagseftermiddagen kl. 2 voro vi åter samlade. Då hölls samtal öfver Ebr. 13: 13—16. Pastor loci inledde detsamma. Alla predikanterna deltog, och stunden var treflig och uppbygglig. På aftonen installerades pastor V. N. Thorén i församlingen. Både församlingen och distriktet glädja sig mycket öfver att han antog missionsstyrelsens kallelse och flyttade till detta för vår mission så viktiga fält. Likaledes glädjas vi öfver att pastorn och hans familj redan trivas väl och känna sig hemma härute. Gud välsigne dem och fältet.

Det var först meningen, att alla predikanterna skulle på torsdagen besökt pastor Thoréns anex-församling i Bothell, men på onsdagskvällen beslutades, att två skulle resa dit, och de öfriga skulle stanna i Everett. Pastor Frisk och kateket Hawkins utsågos att resa till Bothell. De gladdes öfver många åhörare och hade en skön gudstjänststund där. Vi, som voro hemma, hade öck ett litet möte på torsdagseftermiddagen, hvarunder vi fortsatte samtalet öfver Ebr. 13: 13—16. De få, som voro närvarande, voro mycket glada öfver hvad vi fått höra och lära.

På torsdagsaftonen predikade pastor Frisk och kateket Hawkins, hvarefter ordföranden tackade pastorn och församlingen för oss bevisad gästvänlighet. Därefter sade alla predikanterna några afskedsord. Grundtonen i dessa syntes vara allas vår glädje öfver att vi nu hafva en bosatt pastor i Everett. Då pastor loci tackade för besöket, bad han oss, att vi icke skulle vara så glada öfver att vi nu hade en pastor där, så att vi glömde att bedja för honom och hans fält.

Mötena voro ej så väl besökta som önskligt varit, emedan där var så mycken brådska vid sågverken, att de flesta männen måste arbeta öfvertid. Äfven denna gång hade kvinnorna gjort sitt för att göra mötet trefligt, i det att de prydt kyrkan så skönt med krökväxter och

blommor. Vi predikanter behöfva väl att få sådana hjälppräster, och Jesus har ju själf visat oss på dem, då han sade: "Skåden liljorna på marken."

Vid vårt affärsmöte beslutades att hålla nästa möte i maj eller juni i församlingen i La Conner, om hon önskar att hafva ett möte då. Vidare beslutades att hafva ett missionsmöte i Vancouver, B. C., den 18—20 juli. Vid det mötet få vi glädjen att installera församlingens nya pastor, Rubert Swanson, och inviga den nya kyrkan. Det bör sålunda blifva ett riktigt högtidsmöte. Vi torde nödgas ändra tiden för detsamma, emedan det vid den tiden torde vara bäst att hålla vårt allmänna missionsmöte i Marshfield, Oregon.

Vidare beslutades, att pastor Thorén ombedes göra en undersökning på ön midt emot Everett, om där ej kunde finnas en lämplig plats för ett stormöte af alla distriktets ungdomsföreningar, hvilket möte då skulle hållas den 4 juli. Vid det mötet ville vi då försöka att utföra konferensens beslut om att stifta en allmän ungdomsförening inom detta vårt distrikt.

Må det nu lyckas oss att få detta stora fjärde-juli-möte till stånd.

Herren gifve oss visdom och nåd att så sköta vårt viktiga arbete i hans rike, att han må kunna välsigna det till sitt rikets fromma och sitt namns ära. Vördsamt,

SEKRETERAREN.

Från gossnerska missionen bland Kolerna i södra Bengalen ha vi följande uppgifter enligt census från den 31 dec. 1903: närmare 84,000 själar ha samlats till den gode herdens hjord. Under år 1903 döptes 5,500, missions-skolorna besöktes af 6,200 barn. 1,282 infödda tjänstgjorde i missionen. Af dessa voro 28 ordinerade pastorer, alla graduentér från det gossnerska seminariet i Ranchi, och två äro läkare. Arbetet växer för missionärerna, af hvilka där är endast 38. En anglikansk biskop har kallat denna mission en pärla bland missionerna i Indien. Dess svåraste hinder är Sardarisur, en fanatisk hinduisk socialism, och jesuitismen, som uppskär, där den icke har sätt, och gör brak af usla medel för att undergräfvat hvad de hatade lutheranerna byggt och bygga upp.

Den gossnerska missionen är den största lutherska missionen i Indien.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen.
utgifves den 15 i hvarje månad af Augus-
tana Book Concern, Rock Island, Ill.

Hufvudredaktör:

Pastor Gustaf Bergman,
1902 Harris ave., Bellingham, Wash.
Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström.
Pastor N. J. W. Nelson.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget
fastklustrade adresslappen angifves, till
hvilken tid tidningen är betald. Om
detta datum är lika med eller äldre än
det å löpande nummer, så betyder det,
att prenumerationstiden är utlupen,
och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder
sin afgift, erhåller han ej skriftligt
kvitto, utan datot å adresslappen fram-
flyttas.

Vi bedja, att man benäget underrät-
tar oss, om tidningen icke kommer re-
gelbundet, och om möjliga misstag och
oegentligheter.

Entry as second class matter at the
Rock Island, Ill., P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,
911 Stewart st., Seattle, Wash.
Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.
Pastor C. J. Renhard, kassör,
560 Rodney Ave., Portland, Ore.

Pastoral förrättningar.

DÖPTA:

Af pastor Carl J. Renhard:
den 9 april: Agnes Elvira, dot-
ter till mr och mrs Jonas Nyman;
den 23 april: Ernst Victor, son
till mr och mrs Lars M. Risberg;
den 30 april: Carl Gustaf Einar,
son till mr och mrs Chas. Jacobson.
Af pastor G. E. Rydquist:
den 7 april: Stanley Rudolf, son
till Johannes och Christina Olson
från Gray's River;
den 9 april: Mauritz Edvin, son
till John och Hannah Olin;
den 22 april: Annie Gustava, dot-
ter till Robert och Christina Carl-
son;
den 30 april: Harald Theodor,
son till Martin och Annie Johnson
från Hammond.
Af pastor N. J. W. Nelson:
den 10 april: Violet Cajsa Hele-
na, dotter till mr och mrs Charles
Pflieger, Moscow;
den 30 april: Belle Lucille Vie-

toria, dotter till mr och mrs Victor
N. Ramstedt, Moscow.

Af pastor M. L. Larson:

den 9 april: Violet Marie, dotter
till mr och mrs K. Gustafson, Seat-
tle, Wash.;

den 15 april: Frances Mathilda,
dotter till mr och mrs Victor Hol-
ton, Seattle;

samma dag: Thelma Linnea, dot-
ter till mr och mrs Gustaf Ander-
son, Seattle;

samma dag: Carl Alfred, son till
mr och mrs Johau Alfred Carlson,
Green Lake, Wash.;

den 18 april: Carl Elroy, son till
mr och mrs Carl Bergström, Kent,
Wash.;

den 26 april: Helena, dotter till
mr och mrs William Thomas,
Seattle;

den 30 april: Evar Arvid, son till
mr och mrs Gust Halvar, Fremont,
Wash.

JORDFÄSTADE:

Af pastor Martin L. Larson:

den 15 april: Edith L. Levander,
2 år, Seattle;

den 20 april: Arthur Helmer
Holt, 4 månader, Seattle.

Af pastor G. E. Rydquist:

den 15 april: Albin Palmberg;

den 16 april: Victor Holm;

den 17 april: James Jenkins;

den 23 april: mrs Annie McAllis-
ter.

Af pastor G. A. Anderson:

den 1 maj: mrs Ellen Mull från
La Conner.

Af pastor Gustaf Bergman:

den 26 april: Ett fem veckors
gammalt gossebarn till Swan Nel-
son, Ferndale, Wash.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 21 april: Nils Peter Pehr-
son, Troy, Idaho, 50 år.

Af pastor C. J. Renhard:

den 16 april: Oscar Fredrik, en
son till mr och mrs Peter Henning
Peterson, Swedeville, ålder 3 år, 5
månader och 10 dagar;

den 22 april: Eva Folin, ålder
4 år, 7 månader och 29 dagar;

den 24 april: doktor Ragnar Pau-
lin, ålder omkring 48 år.

VIGDA:

Af pastor G. A. Anderson:

den 19 april: Homer Humphrey
och Christin Johnson, båda från La-
Conner.

Af pastor G. E. Rydquist:

den 25 april: John Fuhrman och
Mary L. Hoefsky;

den 29 april: Chas. Sjösten och
Sofia Kjällström.

Af pastor C. J. Renhard:

den 20 april: Adolf Johnson och
Fredrika Carlson;

den 30 april: Sven Olson och
Victoria Magnusson, båda från
Montavilla, Ore.

Till sv. ev. luth. församlingen i Gooseberry.

(Insändt af Sofi Johnson.)

Att denna församling ligger oss
mycket nära om hjärtat, är väl icke
att undra på. Såsom medlemmar af
densamma från dess första början
ha vi fått vara med uti dess arbete
och bekymmer, men ock haft gläd-
jen och förmånen att där få del
af Guds stora nådeskatte. Stunder-
na i templets gårdar äro för minnet
sköna och oförgätliga.

Då vi nu lämnat församlingen
och de många vännerna där, önska
vi genom COLUMBIA få uttrycka vår
tacksamhet till eder alla för de
många kärleksbevisningar, som kom-
mo oss till del under vår vistelse
ibland eder, och särskildt på den sista
tiden.

Vår resa till Brush Prairie, Wash.,
var för mig förenad med många svå-
righeter, ty både hälsa och krafter
syntes gifva vika. Synnerligt väl-
komna voro därför dessa vederkvie-
kelsstunder, som vi fingo åtnjuta
först i min systers och svägers gäst-
vänliga hem och sedan bland vän-
nerna i Douglas, där vi blefvo på
det hjärtligaste emottagna och på
samma sätt som i Gooseberry öfver-
raskade. I Douglas stannade vi ett
par dagar.

I Portland hälsade vi på hos mrs
J. W. Skans. Hon har ett mycket
trefligt hem. Illa, att hon nästan
ständigt får dragas med sjukdom
och lidande. Vistelsen i Portland
tillät oss äfven besöka den sv. luth.
kyrkan. Här fingo vi göra bekant-
skap med pastor Skans älsklige ef-
terträdare, pastor C. J. Renhard. Vi
fingo ock, innan resan fortsattes vi-
dare, gästa i mr Larsons fridfulla
hem.

Färden till vårt nya hem i Brush
Prairie är öfver. De nya förhållan-
dena och omgifningarna syntes mig
till en början underliga, och hade
krafterna stått bi, hade jag gärna
velat återvända till Gooseberry. Min
man kände sig fullt belåten från
början. Här fanns både "skog och
sjö", något som han alltid efterläng-
tat.

Vår lärare, pastor B. S. Nyström,

som förestår församlingen i Gooseberry, är bosatt här i Brush Prairie. Vi ha således äfven här sv. luth. församling. Pastor Nystrom är en trogen och nitisk arbetare.

Tillfällena här ute äro gynnande, och vårt svenska folk i östern, som tänka resa till västern, skulle här finna en behaglig vistelseort. Land finnes ännu att få köpa, t. o. m. nära kyrkan. Om nu vårt svenska folk komme i besittning däraf, innan priserna blifva allt för höga, och innan andra nationer hinna taga landet i anspråk! Surt kunde vi ock här blifva en själfuppehållande församling, hvilket skulle glädja oss mycket.

Till sist en kär hälsning till vännerna i Gooseberry och Douglas och för öfrigt till alla, som bevisade sin välvilja mot oss under resan. Gud välsigne eder!

Kyrkliga nyheter.

Vancouver, B. C. Under den förflytna månaden hafva många villiga händer varit behjälpliga med att på lediga stunder inreda och måla vår nya trefliga kyrka. Det har på kvällstunderna varit ett lifligt sågande, hyllande och spikande inom kyrkväggarna. Glädjande har det i sanning varit att se det nit, som lagts i dagen för templet fullbordande. Ett hjärtligt tack till alla, som uppoffrat tid, arbete eller något för uppbyggandet af detta Guds hus. Låtom oss nu också ofta komma hit med bedjande hjärtan för att af Herren mottaga de dyrbara andliga gåfvor, som han så gärna vill skänka oss fritt och för intet.

Kvinnornas förening har äfven denna månad ihågkommit församlingen med en stor och mycket kärkommen gåfva af \$45. Denna har bland annat användis till inköp af mattor för kyrkan.

Subskriptionen för kyrkobyggnadsfonden fortgår. Denna fond har på senare tiden varit hårdt anlitad, hvadan den nu är i stort behof af förstärkning. Första festen i den nya kyrkan kommer att firas den 12 maj. Då vänta vi få både en glad högtid och en pekuniär vinst. Herren gifve oss bådadera.

* * *

Chinook, Wash. Äfven här äger vår ärade COLUMBIA många vänner och läsare, som glädja sig öfver den jämförelsevis stora framgång, som spörjes inom kyrkans värld. På

denna plats hafva skandinaverna byggt sig egen kyrka, och kommunkantantalet inom församlingen uppgår till 40. Vi ha en kvinnoförening, bestående af tjugu medlemmar, som med stort nit arbetar för församlingens väl. Tack vare denna förening för dess offervillighet och trägna arbete för församlingens nuvarande ekonomiska ställning. Föreningen har nyligen köpt en tomt, hvarå pastorsboställe i framtiden skall uppföras. De små flickornas förening samlade under förlidet år medel för en ringklocka, som nu söndagligen manar till gudstjänst. Söndagsskolan räknar 75 barn, indelade i fem klasser. Man får dock här som annorstädes göra den sorgliga erfarenheten, att man vill gärna förakta sitt modersmål och sätta det åsido. Må vår ungdom inom Columbia-konferensen äga åtminstone så mycken bildning, att de förstå att uppskatta värdet af våra faders tungomål!

Påskhögtiden med sitt härliga, varma och sommarlika väder, med gröna träd och blommor i mängd, skänkte oss ock en barnfest, som hölls påskdagsafton. Barnen utförde vid detta tillfälle ett utmärkt program. All heder åt barnen och åt dem, som anordnat om programmets utförande. Festen var ända till trängsel besökt. Må nu de små barnen vittnesbörd om den uppståndne Frälsaren få värma mängdet kallt och liknöjdt hjärta till lif.

L. ALEXANDER.

* * *

Tacoma, Wash. Tvenne dödsfall hafva inträffat i församlingen under april månad. Sven Bengtson, en af församlingens äldre medlemmar, som under några år känt en menlig verkan af ett slag i hufvudet (tilldeladt honom vid ett af stadens sågverk af ett fallande bräde) kom slutligen att duka under för sinnesförvirring och gjorde i sådant tillstånd ett försök att blifva lifvet kvitt. Men Gud ledde händelsen därefter, att lifvet ej utsläcktes med detsamma. Därigenom blef mr Bengtson, som efter stor förlust af blod kom till sans, i stånd att anropa Gud om förlåtelse för sin sanslösa gärning och bekänna, att han kunde tro sina synders förlåtelse. Så bereddes ock hans djupt uppskakade och bedröfvade maka, Elna Bengtson, med hvilken hela församlingen känner djupt deltagande i pröfningen och sorgen, en orsak till hugnad. Be-

grafningen ägde rum lördags e. m. kl. 2 från kyrkan, där den döde så ofta och gärna infunnit sig under ett elfvaårigt medlemskap. All nåds Gud hugsvalde med sitt ord och sin Ande den sörjande makan. Sven Bengtson var vid sin död 61 år, 6 månader och 22 dagar gammal.

En skara vänner till mr och mrs John Svenson samlades med dem påskdags e. m. kl. 3 ute på Tacoma grafgård till begrafning af mr och mrs Svensons yngsta barn Johan Sige. Efter ett kort liktal nedsänktes det lilla stoftet i grafven, och jordfästningen ägde rum. Därpå sjöngs sången "Trygg i min Jesu armar." Johan Sige, tvillingbror med Anders Helge, var endast 4 månader och 9 dagar gammal. "Han skall blomstra i vår Guds gårdar." Hvilken tröst för eder, sörjande föräldrar, att veta detta! Må vi alla unna oss själfva en salig hädanfärd, ty vår från döden uppståndne Frälsare vill så gärna gifva oss allt godt med sig.

Skön gick påskdagens morgon fram. Fågelsång och kvitter hördes jublande hälsa den gryende uppståndelsedagsmorgonen. Kyrkklockornas toner blandades med stadsurets för första gången hörda klockeklang. Stora festklädda skaror tågade på stadens gator mot de festsmyckade templen. Vår kyrka, nymålade och blomsterprydd, mottog en väldig skara af älskade och dyrköpta högtidsfirare, hvilka med lust och kraft uppstämde de härliga påskpsalmerna, ackompanjerade af orgel och bläsintsrument. Ordet om den uppståndne Frälsaren var för oss alla kärkommet. På aftonen kl. 7 höjde våra söndagsskolbarn sina röster i sång, deklamation och dialoger till segerfurstens ära. Vår vackra altartafva syntes skönare än någonsin förut och fick tjäna till ämne för ett tal till barnen om den uppståndne Jesus Kristus.

Onsdagen den 26 april höll Dorcas-föreningen en fest. Liksom alla af denna förenings fester var äfven denna lyckad och inbringade en betydlig förtjänst.

Grundläggarnas dag frades söndagsaftonen den 30 april med tillbörlig festlighet. Församlingen och sångkören sjöngo tvenne sånger hvardera. Musikkören spelade två stycken, och ett utmärkt violinsolo presterades af mrs Sæther. Dr J. R. Brown höll ett lärorikt och till fortsatt arbete och uppoffring manande

tal under tacksam hägkomst af Guds godhet och våra förfäders lifsgärningar. Kollekten blef rätt stor för vårt gemensamma läroverk.

* * *

Bellingham. Ja, nu är man åter tillbaka från den långa resan till östern. Det var angenämt därute vid "östervåg" bland släktingar och vänner, men det är äfven angenämt att åter igen vistas vid "västerhaf". Allt sedan förlidet är, då jag först kom till dessa trakter, har jag känt det riktigt hemtrefligt här. Därför känner jag mig glad att åter vara bland vännerna både här, i Clearbrook och Ferndale. Visserligen äro våra församlingar på dessa platser jämförelsevis små, men där råder en villighet till arbete och verksamhet, därför utträttas icke så litet. Ty det är nästan otroligt, hur mycket en liten församling kan göra, där medlemmarna äro besjälade med intresse för saken i fråga, och där man kan spåra något af de karaktärsdrag, som kännetecknade den första kristna församlingen: "I hela hopen som trodde var ett hjärta och en själ." Ty detta har erfarenheten redan lärt oss, att "enighet gör styrka". Så följer ock å andra sidan, att "det hus, som är söndradt emot sig själf, varder förödt". Våra församlingar kunna därför vänta en ljus framtid, om enighet är rådande, och om grunden till denna enighet är Jesus Kristus, ty då vandrar man samma väg och söker samma mål, nämligen: Guds ära och människornas frälsning. Och det är ju ofta ingenting annat än oförstånd och tanklöshet och ett orätt bedömande af det värdefulla och värdelösa som gör, att människan förfelar sin mission eller kallelse i världen och således går miste om den lön, som följer på trogen utförling af denna kallelse. Ty vi äro kallade att förhärliga Gud. Därigenom blifva vi ock själva förhärligade, ty vi få då vandra i Guds härlighets ljus. Här tager människan ofta miste om sättat att gå tillväga. Hon vill blifva förhärligad, det är, blifva upphöjd, ärad och prisad och komma uti sådan ställning att hon kan njuta af lifvet och ha goda dagar. Allt detta söker människan ernå utan att taga Gud med i räkningen. Här må vi väl ropa likt Salomo: "Fäfängligheters fäfänglighet!" Kunna vi få något af det sanna goda, om vi vända honom ryggen, som är alla goda gåfvors gifvare? Äfven här skall erfa-

renheten bekräfta den sanningen, "att de ogudaktiga äro lika hafvets våg, som icke stilla vara kan." Ty de som vilja blifva rika, de som trakta efter fäfänglig ära, efter bekvämlighet och jordisk vinning, äro verkligen att beklaga, ty dessa begär gifva dem ingen ro. Må man tänka på apostelns ord: "Att vara gudaktig och låta sig nöja är vinning nog."

I detta sammanhang vilja vi tänka litet vidare på församlingslifvet såsom sådant. Många människor inbilla sig, att skulle de tillhöra församlingen, så skulle kostnaden, som är förenad därmed, drifva dem från hus och hem. Medlemskap i församlingen har ännu aldrig drifvit någon till fattighuset. Fast hellre gifves det prof på att sällan eller aldrig behöfva medlemmar af någon församling gå till fattighuset. Gud skall nog sörja för sina barns uppehälle. David kunde säga: "Jag har varit ung och är gammal vorden, men aldrig har jag sett den rättfärdige öfvergifven eller hans säd efter bröd gå." "Jag är allt för fattig att tillhöra någon församling. När jag kommer litet bättre för mig, att jag kan betala min medlemsafgift, då skall jag komma", är den ursäkt, som gifves af ganska många. Men hvarför icke vara uppriktig och säga rätt ut: "Jag vill icke tillhöra!" Andra synas trösta sig med den tanken, att man kan vara en lika god kristen, äfven om man icke tillhör församlingen. Då har församlingen eller Kristi kyrka på jorden ingen betydelse? Ja, det är sant, den har ingen betydelse för en sådan människa. I verkligheten har den nog betydelse, ty annars hade väl icke den gode Guden upprättat densamma. Gud brukar aldrig göra något, som är betydelselöst. Därför torde du, min vän, icke komma öfverens med Gud därom, "att det är lika bra att stå utom som inom församlingen". Att där är skillnad, torde väl ingen förnuftig varelse förneka. Tänk, när vi en gång skola komma till himmelen. Vi skola icke då nöja oss med att stå utanför. Ja, säger du, men i församlingen äro så många, som icke lefva ett kristligt lif. Är du bättre, för all del kom och gör ditt inflytande gällande! Ett är säkert, är *du* en sann kristen, då låter du hvarken onda eller goda människor hindra dig att ingå i församlingen. Hör, hvad Paulus säger: "Jag är viss därpå, att hvarken död

eller lif eller änglar eller förstädömen etc. skola skilja mig från Guds kärlek, som är i Kristus Jesus."

Många säga sig icke kunna tillhöra församlingen, ty de känna sig icke värdiga eller goda nog. Det är tydligt, att, blir man icke bättre inom församlingen med den fostran, som där gifves, så blir man det aldrig utom församlingen. Man bör därför icke uppskjuta med att ingå i Guds församling på jorden, ty ursäkten — "lägligare tillfälle", kunde så snart förbytas till "för sent". Jag uppmanar därför på det allra vänligaste vårt svenska folk i denna stad att snarast möjligt förena sig med vår församling, på det att vi må befinnas vara värdiga arftagare af den kyrka, som våra förfäder så högt älskat och uppskattat.

På pingstdagen den 11 juni komma läsbarerna härstädes att konfirmeras. Här blir ock nattvardsgång och intagning af nya medlemmar. Må det blifva verklig pingsthögtid och andeutgjutelse från Herren.

I Clearbrook hålles konfirmation söndagen den 18 juni. Nattvardsgång och intagning af nya medlemmar i sammanhang därmed.

Till vännerna, som så mangrant infunnit sig att vid min återkomst från östern bereda mig en öfverraskning, vill jag härmed säga ett hjärtligt tack. Tack äfvenså för gåfvan (\$40.75), som I medförden.

* * *

Från Everett. Missionsmötet härstädes den 11—13 april var en stor högtid och kommer att länge minnas af församlingen.

11 nya medlemmar intogos i församlingen vid samma tillfälle.

Påskdagen var en skön högtid. Församlingens kvinnor hade prydt kyrkan i blomsterskrud, men den skönaste prydnaden var ändå den, att kyrkan var fylld med uppmärksamma åhörare, lyssnande till påskhälsningen: "Han är uppstånden."

På aftonen höll söndagsskolan fest, och alla barnen, som deltog i programmet, gjorde sin sak mycket bra.

Den 20 april skaffade församlingen sig en annan festlighet, i det att ett stort antal både inom och utom församlingen helt oförmodadt kommo och togo prästgården i besittning. Mr A. Thueson förde ordet och förklarade ändamålet med besöket vara att välkomna prästfamiljen och tillönska henne lycka och trefnad samt öfverlämnade ett bref

med \$12.75 såsom bevis på sin tillgifvenhet och glädje öfver att äga egen pastor. Sedan pastorn uttalt några stappande ord till tacksamhet för visad kärlek och man bedid och sjungit, togo kvinnorna hand om programmet och serverade kaffe med därtill hörande läckerheter. Manskören sjöng några sköna stycken, och så skildes man åt sent på natten, alla glada och belåtna.

En liten missionsförening bland de små barnen är bildad af fru Thorén, och kommer den att hafva möten hvarje lördagseftermiddag.

Ungdomsföreningen har bildat en sångförening, i hvilken 20 medlemmar äro inskrifna.

Verksamhet kommer att upptagas bland landsmännen å närbelägna platser. I Cedar Home är redan ordnad för ett besök i månaden. En liten kyrka är byggd, och utsiktterna synas goda; öfver 40 åhörare voro samlade sist där var möte.

* * *

Portland. Vår församlings kvinnoförening hade en mycket lyckad fest i kyrkan den 27 april. Det var en s. k. födelsedagsfest, då hvar och en skulle gifva i inträdesafgift så många cents, som han eller hon var år gammal. Det var åtskilliga, som räknade sig 100 år gamla den kvällen. Ett godt program renderades, och därefter serverades förfriskningar. Inkomsterna blefvo \$77 och ingingo till att betala af på den skuld, som föreningen satte sig i, då den subskriberade \$150 till den nya kyrkolöften.

Konfirmation med årets konfirmander, 19 till antalet, hålles pingstdagen. På kvällen samma dag blir det intågning i församlingen och firande af Herrens heliga nattvard.

Snart är tiden inne för utställningen att börja. Vi vänta i sommar en mängd besökare från när och fjärran till vår sköna stad. Sirkildt fro vi, vårt folk vill taga tillfället i akt och komma hit den 29 och 30 juli, då skandinavernas dag och en gemensam Luther-dag firas på hvarandra följande dagar. Kommittéerna för de respektiva festligheterna göra sitt yttersta för att få dessa festligheter så lyckade som möjligt. Professor E. Pihlblad från Bethany College har inbjudits att hålla tal vid båda dessa tillfällen, och han har godhetsfullt lofvat att komma.

En af våra unga och biligt verksumma medlemmar, fröken Hanna

Anderson, ämnar inom kort afresa till Sverige för att där bosätta sig. Hon är medlem af sångkören, flickornas syförening och ungdomsföreningen, och hon kommer att saknas mycket i vår krets. Vi önska henne lycka på färden och mycken välsignelse i framtiden.

* * *

Moscow. Vår församling här har nu sålt sin gamla kyrkobyggnad till de norska haugianerna. Då detta kommer inför våra läsare, torde kyrkan vara flyttad från sitt nuvarande läge och en början gjord till vår nya kyrkas uppförande. Vi hoppas, att kyrkobygget sedan må skrida raskt framåt.

* * *

Troy. Äfven denna gång hafva vi att omförmåla ett dödsfall inom vår församling härstädes, i det att hr Nils P. Pehrson den 18 sistlidne april helt hastigt, efter blott en timmes sjukdom, hädankallades. Begravningen ägde rum på långfredagen under stort tillopp af deltagande vänner. Den aflidne var född i Kristianstads län, Sverige, den 19 juni 1855 och hade således uppnått en ålder af 49 år, 9 månader och 29 dagar. Han ankom till Amerika 1874 och till Idaho fyra år senare. Han sörjes och saknas närmast af maka och nio barn samt af många andra släktingar och en stor vänskrets. Herren vare den kära sörjande familjens tröst. Frid öfver den aflidnes minne!

De unga flickornas syföreningsauktion skulle hållas den 13 dennes, men därom en annan gång.

* * *

Seattle. Påskdagen var en skön dag i både naturen och i Herrens hus. Vi gynnades af det härligaste väder, och stora åhörarskaror samlades både på förmiddagen och aftonen. Enligt församlingens beslut upptogs offer för vår konferenshemmission, och det belöpte sig till \$62.50.

På sin kvartalsstämma den 6 april beslutade församlingen att försöka att i år betala skulden på sin kyrka. Man enade sig om att samlas fredagen den 28 april för att göra insamling för detta ändamål. Ganska många kommo på den bestämda dagen, och där under aftonstunden subskriberades \$908.20 i summor varierande mellan \$1 och \$100. Hade alla mena mangrant kommit, så torde vi på en enda afton hafva kunnat söpa bort hela skulden, som är

\$1,878.42, men vi äro vissa om att hvar och en under årets lopp vill göra något för att vi må vid årets slut få glädja oss åt att skulden är utplånad. Må vi ock i tron mottaga Jesu blod, som kan utplåna alla våra syndaskulder.

* * *

Astoria. Vår församling i Astoria firade Herrens heliga nattvard på palmsöndagen. Det var en skön högtidsstund. Fyra unga män ingingo som medlemmar i församlingen.

På kvällen den 1 juni kommer den nya piporgeln att invigas. Prof. Goodrich från Portland profspelar, och inträdesafgiften blir 50 cents.

* * *

La Conner. I Bethsaida-församlingen firades konfirmationshögtid 5 söndagen i fastan, den 9 april. Kyrkan var prydd med blommor, krukväxter och kransar. Bäst af allt, hon var alldeles fullsatt af uppmärksamma åhörare. Konfirmanderna voro sex, alla flickor. Efter förhöret och akten höll pastorn tal till barnen, församlingen och föräldrarna. Palmsöndagen firades nattvardsgång, en af de största församlingen firat. Då fick församlingen ännu 4 nya kommunikanter.

Under den stilla veckan firades 4 passionsgudstjänster, 2 på engelska och 2 på svenska. Alla voro rätt väl besökta — vid den ena på engelska var åhörarnas antal alldeles öfverraskande stort. Påskdagen fick församlingen förmåga, att hon firade den oförläppligt stora och glada lifvets och ljusets seger.

Gud välsigne församlingen och alla dess medlemmar med sin nådesrikedom.

Lista på kollekter inom Columbia-konferensens församlingar 1905.

1. Första söndagen i hvarje månad upptages kollekt för konferensens mission. Summan under året skall motsvara 50 cents per kommunikant.

2. Första sönd. ef. påsk: kollekt för Augustana College "Founders' Day", om ej särskild fest hålles för detta ändamål.

3. En kollekt i maj för immigranthemmet i Boston.

4. Fjärde sönd. ef. påsk: kollekt för konferensens kassa.

5. Trefaldighetsöndag: kollekt för synodens kassa. Denna skall motsvara 3 cents per kommunikant, ammars ifylles af församlingskassan.

6. Fjärde sönd. ef. tref.: kollekt för synodens mission.

7. Nionde sönd. ef. tref.: kollekt för hednamissionen.

8. Trettonde sönd. ef. tref.: kollekt för diakonissanstalten i Omaha.

9. Sjuttonde sönd. ef. tref.: kollekt för immigranthemmet i New York.

10. Nittonde sönd. ef. tref.: kollekt för Hasselquistiska fonden.

11. Tjuguantra sönd. ef. tref.: kollekt för Church Extension Society.

12. Tredje sönd. i adventet: kollekt för understöds-kassan.

Alla medel sändas till konferenskassören, Rev. Carl J. Reuhard, 560 Rodney ave., Portland, Ore.

Tal.

AF PASTOR G. E. RYDQUIST.

Hället vid ungdomsfesten i sammanhang med konferensmötet i Seattle, Wash., den 17 febr. 1905.

Ämne: "Grundvillkoren för en sant lycklig ungdomstid."

Där går liksom en röd tråd igenom hela mänsklighetens historia och utveckling. Den framskymtar mera bemärkt ibland. Men äfven under höljet finnes den där. Vi kunna karakterisera detta genomgående drag såsom en sträfvan, eller åtminstone såsom en längtan efter mera ljus, högre bildning, större kunskap. Så har där varit ett framåtskridande i utvecklingens gång, och steg för steg har den framdrifvits af en inre tränad. Så har där ock varit ett uppåtsträfvande från syndafallets djup till Guds barns härliga frihet, och den sträfvan har närts af längtan för det höga, sanna och ädla.

En vacker saga från forntiden förtäljer om att någonstädes finnes ett träd, som bär den eviga ungdomens äpplen. Den, som äter däraf, blir ung på nytt och förblir alltid ung och skön. En europeisk saga förtäljde för ett par århundraden sedan, att i det nya mystiska landet i väster skulle finnas en evig ungdomskälla. Mången har sökt förgäflves efter det träd, af hvars frukt evig ungdom skulle vinnas. Mången sökte efter källan här i jämmerdalen, som skulle släcka törsten efter det som evigt är och tillfredsställa längtan af en uppåtsträfvande ande. Men de funno den ej. Hvarför? Jo, de sökte på en förbannad jord hvad den icke bär, de sökte i jordelivets ökensand en källäder, som den ej förmår fram-

bringa. Det enda träd som bär en liknande frukt som trädet i sagan är han, som sade: "Jag är vinträdet, I ären grenarna. Den som blifver i mig och jag i honom, han bär mycken frukt." Det är ett träd, som blott himmelen och Guds kärlek kunnat frambringa. Där finns blott en källa som släcker människoandens törst, som renar och i sann mening gör människan ung och skön. Den källan är Kristus. Såsom sångaren sjunger: "Källådern är min Jesus kär, och se, hans sår så ljufva, de källor små, dit jag får gå, när synden mig vill kufva."

Dyre ungdomsvänner! Viljen I i sann mening blifva lyckliga och tillfredsställda, så är det stora grundvillkoret därför detta, *Kristus*, att I ären förenade med honom såsom grenar i det sanna vinträdet, att han är den lefvande källan, vid hvilken I hällen till. Hvad menar jag nu härmed? Att vara förenad med Kristus är icke någonting mindre än att lefva ett Kristus-lif, att den inre lifsprincipen är Kristus. När vår Herre och Frälsare sade en gång: Se, jag står för dörren och klappar, den där upplåter o. s. v., så menade han just en sådan förening. Vi tala om allestädes närvaron, om att där två eller tre äro församlade i mitt namn o. s. v. Men där finnes en annan mera innerlig och personlig förening mellan Kristus och den troende själen, det är inneboendet. Så länge den gamle Adam regerar i en människa, så länge hon har ett köttsligt sinne och följer ett fördärfvadt köttsligt lustar, kan hon icke annat än vara olycklig. Ett omätligt svalg skiljer henne från hennes ursprung. En omätlig tyngd trycker henne ned, ett aggande samvete anklagar henne. Hon går fram på lefnadsbanan med den känslan och inre öfvertygelsen, att hon befinner sig på orätt stig. Huru kan hon vara lycklig under sådana förhållanden? Säg mig uppriktigt, min unge vän, kan du vara lycklig i en sådan belägenhet? Är din ungdomstid allt, hvad den kan bli för dig, känner du dig fullt tillfredsställd och lycklig med dig själf i din närvarande belägenhet? Jag såg mången yngling yr i sitt lefnadslopp. Han tömde hvarje nöjets bågare till botten. Men när nöjets rus var öfver, fanns dock giftet kvar, och detta utförde sitt hemliga verk. Jag såg det i anletsdragen, i ögonens matta, slappa glans. O yngling, detta gift är en

mask, en likmask, som förtär din lifskraft. Du ler kanhända häråt, men ditt leende är en graf.

Jag såg mången jungfru leende glad. Blodet svallade och målade fagra rosor på kinden, men ett hemligt törne sårade hjärtat. Själva lifsroten var angripen, och det säret tärde och frätte. Jag såg igen, och i leendet, fastän till utseendet gladt, märktes ett vemod, en hemlig tår. Och rosorna voro blott skiftande färgspel, som snart försvunno. Men det tärande törnet förblef kvar vid lifsroten och utförde sitt förstörelseverk lika säkert som tidens flykt. O, ungdom, lyssna till verklighetens röst! Låt icke bedära dig. Lär dig, att nöjets och ungdomens rosor försvinna. Se till att, då de vissnat, de ej efterlämna en sårande törntagg, ett aggande minne. Huru tomt sedan är ej det hjärtat, som icke har samlat något af värde och varaktighet under den härliga ungdomstiden.

Jag skulle vilja framrulla en annan tafla af ljusare färg: då Kristus, den andre Adam, får taga sin boning i en människosjäl, när en människa icke längre lyder sin köttsliga vilja och lustar, utan lyder Guds vilja och låter Kristi kärlek vara den inre drifkraften till ett nyttigt lif, när Jesu sinne och hjärtelag liksom framträda på nytt i hvarje ord och handling, ja, då först är det som människan erfar den lycka, frid och glädje, som är början och en försmak till den eviga saligheten. Orsaken hvarför alla, som kallas och äro Guds barn, ej alltid äro glada till mods, utan ofta äro sorgsna och nedstämda, är deras eget förvällande. Världen, onyttiga omsorger och sträfvanden tränga inpå lifvet och grunla glädjen, störa friden. Men desto innerligare föreningen är mellan Kristus och den troende själen, ju mer man kan försaka världen, dess fröjder och detta lefvernets bekymmer, desto större blir lyckan, sällheten, friden. Vill du därför erfara sann glädje i lifvet, ingå då uti denna innerliga förening med din Gud och Frälsare. Det är det första och stora grundvillkoret för en lycklig ungdomstid, ja, för ett lyckligt lif, hvarpå följer ett saligt slut. Ty kom ihåg, min unge vän, att just det gör dig olycklig, att du är skild från din Gud. Du kanhända icke förstår ditt hjärtas längtan. Men låt mig säga dig, denna längtan är ett rop ur hjärtats djup efter honom, som skapat dig, efter den bild du en gång bar.

Så behöfver du då ej leta i världen efter ett träd, som bär den eviga ungdomens frukt. Kristus är lifvets träd. Sök honom, och du skall finna honom. Han skall gifva dig det eviga lifvet, det lif, som ej föräldras, utan som förhärligas mer och mer.

Människoanden är en sträfvande ande. Det är icke förenligt med hans evighetsnatur att komma i ett stillestånd och vara tillfredsställd därmed. Jag tror, att det evighetslif, som börjas när själen förenas med Kristus, icke skall hafva någon gräns för sin utveckling. Likasom det under jordelivet är en tillväxt i nåden, så blir det i himlen en tillväxt i härlighet. Det är just där, vi skola gå från den ena härligheten till den andra, såsom af Herrens Ande. Således det andra stora grundvillkoret för en sant lycklig ungdomstid är, att vi växa till i honom, som är oss gifven af Gud till visdom, tillrättfärdighet, till helgelse och till förlossning. Om vi nu behålla den förra liknelsen om vinträdet och grenarna, så säger Kristus: Den som förblifver i mig och jag i honom, han bär mycken frukt. Detta tillväxande som vi tala om är således ett förblifvande i Kristus och ett fruktbaraude. Båda uttrycka verksamhet. Att förblifva i honom är en inre verksamhet, och att bära frukt är en mera yttre. Att förblifva i Kristus är icke blott att icke genom uppsåtliga synder och affall söndra sig ifrån honom, utan äfven att man tager sin lifskraft från honom, såsom grenen i stammen, och så tillväxer i Kristus och genom Kristus. Detta är själs-lifvets inre verksamhet. Är icke det ahellre ett stillestånd, frågar du. Det torde synas så för den oerfarne. Men det kostar mängen kamp och strid, om någon vill i grund en kristen blifva. Har du, min unge vän, någon erfarenhet häruti, så instämmer du med mig, att det fordras en strid för att hålla sitt fäste. Kanhända de flesta utaf oss hafva gjort den erfarenheten, att frestelsens stormar blefvo oss för öfvermäktige, så att det var först efter åtskilligt försök, först efter att hafva lärt oss känna vår egen svaghet och oförmåga och funnit vår starkhet i Kristus, som vi blefvo beständande. Så pröfvas grenen hvarje dag och hvarje stund. Hela lifvet är en pröfning. Otaliga vindar blåsa fram från alla håll, och blott den, som är utsatt därför, känner hur det frestar på. Det är särskildt under ungdomstiden som det är farligast, innan man blir

rotad och grundad. Och det synes äfven, som om frestarens stormar voro så mycket häftigare då. För att stå fast måste därför ständig lifskraft strömma från stammen till grenen, från Kristus till den kämpande själen. Grenen skall då tillväxa i trots af stormar, ja, stärkas och härdas vid hvarje öfvervunnen kamp. Kan där vara sann ungdomsglädje i en sådan verksamhet, är det ett villkor för en sant lycklig ungdomstid? Ja, när man tänker på det härliga resultatet, så är denna kamp och tillväxt en verklig glädjekälla. Uti segern ligger glädjen. Ju större kamp, ju större seger, ju större glädje.

MOLINE PIANON & ORGLAR

Äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislista erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

Till salu. Sjuttio acres godt land. Fyra acres "cleared". Cedertimmer på landet nog att betala det. För vidare upplysningar skrif till ägaren, **WILLIAM NEWMAN,** R. F. D. Nr 1, Bellingham, Wash.

WESTERN WASHINGTON

with its vast bodies of timber, affords ample opportunity for the establishment of lumber and shingle mills. The soil when cleared, is exceedingly productive, and fruit, grain and vegetables grow in great abundance. These find a ready market in the lumber camps, the larger cities, and the Alaska trade. Government timber land can still be secured, while cut-over lands, suitable for dairying and truck gardening, can be purchased at reasonable prices along the Northern Pacific Railway, between Seattle and Sumas.

For maps and full information regarding this and other regions along the Northern Pacific Railway, ask for Series H 212. Write to **C. W. MOTT,** Gen'l Emigration Agent, Northern Pacific Ry., St. Paul, Minn.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herreklädes-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - - IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

Kom och bese mitt rikhaltiga lager af

VAGNAR & FARMREDSKAP.

TROY, - - - - - IDAHO.

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af taflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biif, fläsk, iårkött och ijäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för konter och skolor.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors, Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Columbia

Published monthly by Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill. Price 50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class
mail matter.

Parker Printing Co.

Tryckeri, Bokbinderi

RUBBER STAMPS, BLANK BOOKS

1215 RAILROAD AVE. BELLINGHAM, WASH.
Phone Red 263

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

Time Card Effective Oct. 9th, 1904

Trains arriving at Bellingham at 12:30
p. m. and leaving Bellingham at
2:35 p. m., connect with the Canadi-
an Pacific Railway at Sumas.

Trains leave Bellingham:

No. 1, Passenger, Daily 2:35 p. m., for
Sumas, Vancouver, Maple Falls, Gla-
cier and all points East.

No. 3, Passenger, Daily Except Sunday,
4:45 p. m., for Everson and Lynden.

No. 5, Mixed, Daily Except Sunday,
9:45 a. m. for Sumas.

No. 7, Passenger, Saturday only, 9:35
a. m. for Everson, Lynden, Sumas,
Maple Falls and Glacier.

Trains arrive Bellingham:

No. 2, Passenger, Daily 12:30 p. m.,
from Glacier, Maple Falls, Vancouver
and all Eastern Points.

No. 4, Mixed, Daily except Sunday,
9:15 a. m., from Lynden.

No. 6, Mixed, Daily except Sunday,
4:15 p. m. from Sumas.

No. 8, Passenger, Saturday only, 6:05
p. m., from Glacier, Maple Falls, Su-
mas, Lynden and Everson.

A. BRANIN,
Asst. Supt.

J. J. DONOVAN,
Gen. Supt.

Svensk Urmakare

P. M. PETTERSON

Noggrant arbete 1105 Harris avenue
Glasögon justeras Sta. A, Bellingham

THE Coffee Club

1209 Dock St.
BELLINGHAM

is not a "Charity." It is philanthropy
on a business basis. At the Lunch Counter
you get "value received" for your
money. The best food that can be bought
is served.

The Profits are used to Maintain the
FREE READING ROOM.

Daily papers and latest magazines al-
ways on hand. If you lunch here, your
money benefits others as well as yourself.
Hot Lunches from 6:30 a. m. to 10 p.
m. Entrance to Lunch Counter through
Reading Room.

O. B. Read, manager

Real Estate First Mortgages

14 Years Experience in Whatcom Co.
Only Conservative Loans Made
Personal Examination of all Securities
Titles Carefully Examined

We look after taxes and insurance, collect
and remit principal and interest
promptly without charge. We
invite correspondence.

Thomas & Simpson Investment Agents

Cor. Holly and
Bay Streets Bellingham, Wash.

P. L. HEGG, Fotograf

Gör förstoringar i alla grader.
Vyer, vykort och Souvenir Album i sorte-
rade lager. Stort lager af fotograf-mate-
rialer och tafvelrammar. Lägsta priser.

1255 Elk Street, Bellingham, Wash.

A. G. WICKMAN THE TAILOR

210 E. Holly St., Bellingham, Wash.

VID BOKINKÖP

IMPORT AF NYA SVENSKA BÖCKER ERHÅLLES STÄNDIGT

Katalog gratis på begäran.

FILIAL: ST. PAUL, MINN.

Lutheran Augustana Book Concern,
ROCK ISLAND, ILL.

BELLINGHAM,

Whatcom co., Wash.

erbjuder stora fördelar

Belägen invid Puget Sound. Har ett
ideellt klimat. Inga åskstormar
rykloner eller skadedjur. Ideellt för frukt-
odling och boskapskötsel. Flera tusen
acres land ännu ouppodlade. Har trans-
kontinentala järnvägar, som stå i direkt
förbindelse med handels- och sjöfartsin-
dustrien. Fördelaktigaste läge för stora
fabriker och verkstäder.

Vi sälja stadslotter för
\$25.00 vid inköpet och
resten i fem dollars
månatlig afbetalning.

Bellingham Bay Improvement Company

(The Townsite Co.) Depot Bldg., R. R. ave.

Henry Engberg

Apotekare

och kemist

BELLINGHAM, WASHINGTON

Your Chance To Go West

Whether you go to settle, or only seek an opportunity
for a new home, you can take advantage of especially
low rates. One-way colonist tickets until May 15th.
Round trip homeseekers' tickets every Tuesday during
March, April, May and June.

Magnificent country. No better soil, climate and op-
portunities. Own a farm and a home where profits
are sure. Reached via

Northern Pacific Railway

Write at once for maps, booklets and special informa-
tion. Ask for Series L. 918, C. W. Mott, General
Emigration Agent, St. Paul. Rates and information
from A. M. Cleland, General Passenger Agent, N. P.
Ry., St. Paul.